

KAHRAMANLAR

Bir örgüt, kuruluş, firma, takım, kulüp veya grup kahramanlara ihtiyaç duyar. Kahramanlık insanın tarihi kadar eskidir. Kahramanların rolü zamana, grubun yapısına, biçimine ve kişilere göre değişkenlik gösterse de, kahramanlar her zaman var olacaktır. Kahramanlık aslında gerekli olmayan, insanı bağımlı kılan, bazan başkalarını acizleştiren bir durumdur. Kahramanlık gerekli olmasa da kahramanlık kendi kahramanlarını yaratacak ve birilerini diğerlerinden daha farklı konuma getirecektir. Kahramanlık bencilce bir duygu olmanın ötesinde; çok insanın aklının bir köşesinde olan, kişinin kendisiyle yarışmasının ve kendi öz değerlerinin biçimlenmesinde rol oynayan bir etkidir. Kahramanlık kişiye ayrıcalık kazandırırken, kahramana da ayrı bir sosyal statü kazandırır. Kahramanlık, kişinin başkalarının yaşamlarına katkı yaratması, model olması, yol göstermesi ve yeni paylaşımlara ve birlikteliklere götürmesi açısından önemli ve değerlidir. Kahramanlık kendi müritlerini yaratıyor, başkalarını acizleştirip, güçlerini hiçe sayıyor, kendi egosunu tatmin ediyorsa hatalıdır, yanlıştır. Kahramanlar önemlidir ve gereklidir. O kahramanların rolleri, statüleri, yapılan işe anlam katar, güzelleştirir, takımı, kulübü, örgütü, kurumu geliştirir, efsaneleştirir, gelecek kuşaklara model olurken, geçmişe de ayrı bir nostalji katar. Benim kuşağımın bir önceki kahramanları olan Aytek Gürkan, Necati Güler, Efe Aydan, Mehmet Döğüşken, Ömürden, Erman Kunter, Melih Erçil, Turgay Demirel, Levent Balı, Doğan Hakyemez, Şadi, Remzi Dilli, Nuri Tan. Benim kuşağımın kahramanları, Lütfi Arıboğan, Hakan Artış, Kemal Dinçer, Taner Karaca, Aliço, Behçet Üner, Emir Turam. Şimdiki kuşağın kahramanları Hidayet, Mehmet, Haluk, Tutku, Kerem, Harun, Ufuk Sarıca, İbrahim, Arda, Serkan, Daha eski kuşaklardan, Batur abi, Kemal Erdanay, Şengül Kaplan, Erdal Poyrazoğlu, Ferhan, abi, Hurşit Baytok, Abdullah, Zeki Tosun, Battal Durusel, Erdoğan Karabelen, Fenerbahçe kaptanı Ömer abi, ve daha sayamadıklarım... Bu kişileri basketbolden çıkartsak ve yok saysak ne olurdu acaba? Basketbolun bir anlamı kalır mıydı? Bu kişiler kahramanlık yapmak için kahraman olmadılar. Bu kişiler, kişilikleri, karakterleri, yalnız basketbola değil, başka alanlarda da olağanüstü katkılar yaptıkları için kahraman oldular. Daha doğrusu onlar kahraman olmadılar, sevenleri tarafından kahraman yapıldılar. Bu insanlar, insanların gözlerinde ve yüreklerinde bir umut oldular. Binlerce çocuk onların resimlerini duvarlarına astı. Genç kızların yüreklerinde başka çarptılar. Kahramanlıklardan hoşlanmam ama kahramanlara saygı duyarım. Onlar varlıkları ile başka insanlara hizmet etmeye, umut vermeye, ışık saçmaya, ve kalplerde yaşamaya devam edecekler. Ve daha nice sevenler kendilerine yol gösterenleri kahraman yapmaya devam etmeye devam ederken, kurumlarda kahramanların ışığında ve sırtında yükselmeye ve yükseltilmeye devam edecekler...

Fanatik

Basket

Gazetesinde

Yayınlanmıştır

31 TEMMUZ 2004

Turgay BİÇER